

Index alphabeticus

100.

101.

102.

103.

104.

105.

106.

107.

Approbatio

Concordat cum Originali ideoque imprimi permittimus.

Vindobonae, die 1 Septembris 1952.

J. Weinbacher

Vic. Gen.

Ratisbonae sumptibus Friderici Pustet

MCMLII

E Typographia St. Gabriel. Mödling

OFFICIA PROPRIA
ARCHIDIOECESIS VINDOBONENSIS

PARS HIEMALIS

Die 26 Decembris

S. Stephani

Protomartyris,

Titul. Ecclesiae Metropol.

Duplex I classis cum Octava

communi

Omnia ut in Breviario
(mutato ritu).

Die 1 Januarii

In Circumcisione Domini
et Octava Nativitatis

Duplex II classis

In II Vesperis fit Com-
memoratio diei Octavae
S. Stephani:

Antiphona

Stéphanus autem plenus
grátia et fortitúdine,
faciēbat signa magna
in pópulo.

Ÿ. Glória et honóre co-
ronásti eum, Dómine. **R.**
Et constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Oratio

Omnípotens sempiternus
Deus, qui primitias
Mártýrum in beáti Levitæ

Propr. Vindob. Pars Hiemalis

Stéphanus sánguine dedica-
sti: tribue, quaesumus; ut
pro nobis intercēssor ex-
sistat, qui pro suis etiám
persecutóribus exorávit
Dóminum nostrum Jesum
Christum, Fílium tuum;
Qui tecum vivit.

Die 2 Januarii

Octava S. Stephani

Protomartyris

Duplex majus

Antiphonae et Psalmi ad
omnes Horas et Versus Noc-
turnorum de occurrenti Heb-
domadae die ut in Psalterio;
reliqua ut in Festo praeter
Lectiones, quae in I Noctur-
no dicuntur de Scriptura oc-
currenti cum suis Respon-
soriis, in II et III hic assi-
gnantur propriae.

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 2 de S. Stephano

LECTIO IV

Post hesternum festívís-
simum diem, quo Sal-
vatóris nostri Christi no-

bis Nativitas illuxit, etiam hodiernus dies beati Martyris Stephani corona illustratur. Martyris illius merita nulla pars orbis ignorat: passus enim est in ipso principio Ecclesiae, id est, in ipsa urbe Ierosolyma. Ibi enim Diaconus ministravit: et in ipso juventutis flore decorem aetatis suae sanguine purpuravit. Passio eius insignis est, multumque mirabilis. Hanc modo de libro Actuum Apostolorum, cum legeretur, non solum audivimus, sed etiam oculis spectavimus.

R. Lapidabant Stephanum invocantem et dicentem: * Domine Jesu Christe, accipe spiritum meum: et ne statuas illis hoc peccatum. **V.** Positis autem genibus clamavit voce magna, dicens. Domine.

Lectio v

Christus ergo caput Martyrum prior passus est pro nobis, relinquens vobis exemplum, ut sequamini vestigia eius. Cujus passionis vestigia persecutus beatissimus Stephanus, confitendo Christum lapidatus a Judaeis, coronam meruit tamquam suo sibi nomine positam. Sté-

phanus enim Graece, Latine corona appellatur. Jam corona nomen habebat, et ideo palmam martyrii suo nomine praeferabat.

R. Impetum fecerunt unanimiter in eum, et ejecerunt eum extra civitatem, invocantem et dicentem: * Domine Jesu. accipe spiritum meum. **V.** Et testes deposuerunt vestimenta sua secus pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus: et lapidabant Stephanum invocantem et dicentem. Domine.

Lectio vi

Qui cum lapidaretur, non solum non expectabat de persecutoribus reportare vindictam, sed eis potius a Deo veniam postulabat. Meminerat enim dixisse Dominum: Mihi vindictam, ego retribuam, dicit Dominus. Et iterum: Ne dixeris, Ulciscar me de inimicis meis; sed expecta Dominum, ut tibi auxilio sit. Expectare nos jubet Dominus Deus, ut in die futurae retributionis cum sanctis Martyribus vindicemur.

R. Impii super justum jacturam fecerunt, ut eum morti traderent: * At ille

Index alphabeticus

	pag.
Fridolini Conf., duplex, 6 Martii	15*
In Circumcisione Domini et Octava Nativitatis, duplex	
II classis. 1 Januarii	1*
Leopoldi Conf. Translatio, duplex majus. 15 Febr.	5*
Severini Abbatis Commemoratio. 8 Januarii	4*
Stephani Protomart., duplex I classis cum Octava communi. 26 Decembris	1*
— — Octava, duplex majus, 2. Januarii	1*

R. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. **V.** Stolam glóriæ induit eum. Et. Glória Patri. Amávit.

V. Os justi meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judícium.

Oratio

Deus, qui sanctum Leopóldum, cujus Translationem ánnua celebratate recólimus, ex principátu et curis sæculi hujus, immaculátum ad regnum caeléstæ traduxísti: concede propítius; tua cleméntia ita nos per hæc temporália dirigi, ut aetérnae vitæ consórtes effíciamur. Per Dóminum.

Ad Sextam

Capit. Prov. 3, 16-17

Longitúdo diérum in dextera ejus, et in sinistra illius divítiae et glória. Viae ejus viae pulchrae, et omnes sémite illius pacíficae.

R. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os. **V.** Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os.

V. Lex Dei ejus in corde ipsius. **R.** Et non supplantabúntur gressus ejus.

Ad Nonam

Capitulum Sap. 7. 7-8

Optávi et datus est mihi sensus; et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiae; et praepósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatíone illius.

R. br. Lex Dei ejus * In corde ipsius. Lex. **V.** Et non supplantabúntur gressus ejus. In. Glória Patri. Lex.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

In II Vesperis

Omnia ut in I Vesperis 5*.
praeter sequentia.

V. Magna est glória ejus in salutári tuo. **R.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Magnif. Ant. Austria laetáre, * vere félix régio, quae summis collocátum Principibus, laudas Leopóldum Marchiónem piíssimum.

Et, in Quadragesima, fit Memoratio Ferae.

Completorium de Feria.

gaudens suscepit lapides, ut mererétur accipere coronam glóriæ. **V.** Continué runt aures suas, et impetum fecerunt unánimiter in eum. At ille. Glória Patri. At ille.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii secundum Matthaeum

Lectio vii Cap. 23, 34-39

In illo tempore: Dicébat Jesus scribis et phariseis: Ecce, ego mitto ad vos prophétas, et sapiéntes, et scribas; et ex illis occidétis, et crucifigétis. Et reliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbíteri

Lib. 4 Comment. in cap. 23
Matth.

Jerúsalem, Jerúsalem, quae occidis prophétas. Jerúsalem, non saxa et aedificia civitátis, sed habitatóres vocat: quam plangit patris affectu, sicut et in alio loco légimus, quod videns eam, fleverit. In eo autem quod dicit: Quóties vólui congregare filios tuos: omnes retro prophétas a se missos esse testátur. Gallinae quoque similitúdinem congregántis sub alas pullos suos, in cántico Deuteronomii lé-

gimus: Sicut áquila prótegit nidum suum, et super pullos suos desiderávit: expándens alas suas, suscepit eos, et tulit super pennas suas.

R. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judaei, vidit caelos apértos: vidit, et introívit: * Beátus homo, cui caeli patébant.

V. Cum igitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter aethéreos aulae caeléstis sinus divina ei cláritas fulsít. Beátus.

Lectio viii

Ecce relinquétur vobis domus vestra desérta. Hoc ipsum ex persóna Jeremiæ jam ante díxerat: Reliqui domum meam, dimisi hereditatem meam: facta est mihi hereditas mea quasi spelúnca hyaenae. Desértam Judaeórum domum, id est, templum illud, quod fulgébat augustius, óculis comprobámus, quia habitatórem Christum pérdidit, et hereditatem praeripere géstiens, occidit heredem.

R. Patefactae sunt jánuæ caeli Christi Mártiri beáto Stéphano, qui in número Mártiurum inventus est primus: * Et ideo

triumphat in caelis coronatus. **V.** Mortem enim, quam Salvator noster dignatus est pro nobis pati, hanc ille primus reddidit Salvatori. **Et ideo. Gloria Patri. Et ideo.**

Lectio ix

Dico enim vobis: Non me vidēbitis amodo, donec dicātis: Benedictus qui venit in nōmine Dōmini. Ad Jerūsalem loquitur, et ad pōpulum Judaeōrum. Versicūlum autem istum, quo et pārvuli atque lactētes in ingressu Jerūsalem Dōmini Salvatoris usi sunt, quando dixerunt: Benedictus qui venit in nōmine Dōmini, hosanna in excēlsis, sumpsit de centesimo decimo septimo Psalmo, qui manifeste de adventu Dōmini scriptus est.

Te Deum laudāmus.

In Vesperis fit Commemoratio sequentis:

Ant. Iste est Joānes, qui supra pectus Dōmini in coena recūbit: beātus Apōstolus, cui revelāta sunt secrēta caelēstia.

V. Valde honorāndus est beātus Joānes. **R.** Qui supra pectus Dōmini in coena recūbit.

Oratio

Ecclēsiā tuā, Dōmine, benignus illustrā: ut, beāti Joānis Apōstolici et Evangelistae illumināta doctrinis, ad dona pervēniat sempiterna. Per Dōminum.

Die 8 Januarii

S. Severini Abbatis

Commemoratio

In Vesp. Ant. Similābo eum viro sapiēti, qui aedificāvit domum suam supra petram.

V. Amāvit eum Dōminus, et ornāvit eum. **R.** Stolam glōriae induit eum.

Oratio

Intercēssio nos, quaesumus, Dōmine, beāti Severini Abbatis commēdet: ut, quod nostris mēritis non valēmus, ejus patrocīnio assequāmur. Per Dōminum.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone et fidēlis, quia in pauca fuisti fidēlis, supra multa te constitūam, intra in gāudium Dōmini tui.

V. Justum dedēxit Dōminus per vias rectas. **R.** Et ostēdit illi regnum Dei.

Quasque Sanctōrum veteres refecit,
Struxit et aedes.

Hinc, memor voti veteris, Mariae Virgini sumptu nimium profuso
Claustroneoburgi celebres ubique
Cōdidit aedes.

Signa patravit numero stupēda,
Vinctus implorat sērie malōrum
Sat diu notum sibi Marchiōnem
Astra tenentem.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super caeli solio coruscans
Totius mundi sēriem gubernat
Trinus et unus.

Amen.

V. Magna est glōria ejus in salutari tuo. **R.** Glōriam et magnum decorem impōnes super eum.

Ad Bened. Ant. Virum insignem, pietatēque laudabilem sanctum Leopoldum Dōminus respexit, quem crebra post miracula divina justitia ad aethera vexit.

Oratio

Deus, qui sanctum Leopoldum, cujus Trans-

lationem annua celebritate recolimus, ex principatu et curis saeculi hujus, immaculatum ad regnum caelēste traduxisti: concede propitius; tua clementia ita nos per haec temporalia dirige, ut aeternae vitae consors effici mereāmur. Per Dōminum.

Et post Commemorationem Feriae in Quadragesima fit Commemoratio Ss. Martyrum:

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

V. Exsultabunt Sancti in glōria. **R.** Laetabuntur in cubilibus suis.

Oratio

Deus, qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum Faustini et Jovitae solemnitate laetificas: concede propitius; ut, quorum gaudemus meritis, accendāmur exemplis. Per Dōminum.

Ad Horas Antiphona et Psalmi de Feria; ad Primam Lectio brevis Optavi, ut infra ad Nonam 14*.

Ad Tertiam

Capitulum. Beātus homo, ut supra ad Laudes 12*.

christiánae fidei confessione perstitérunt. Nam Bríxiae diu vinculis constricti, feris étiam objécti in ignémque conjécti, et a béstiis et a flamma íntegri et incólumes serváti sunt. Inde vero eisdem caténis colligáti Mediolánum venérunt; ubi eórum fides tentáta exquisitíssimis torméntis, tamquam igne aurum, in cruciátibus magis enituit. Póstea Romam missi, ab Evarísto Pontífice confirmáti, ibi quoque crudelíssime torquéntur. Dénique perducti Neápolim, in ea étiam urbe várie cruciáti, vinctis mánibus pedibúsque in mare demergúntur; unde per Angelos mirabíliter erépti sunt. Quare multos et constantia in torméntis et miraculórum virtúte ad Christi fidem convertérunt. Postremo redúcti Bríxiam iníitio suscépti ab Hadriáno impérii, secúri percússi, illústrem martýrii corónam accepérunt.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

Ant. 1 Testimónia pii Marchiónis * credibília facta sunt, quem in Ecclesia Dei venerátur longitúdo diérum.

Psalmi de Dominica 1 loco.

2 Laudémus nomen Dómini, * quia de domo Austriae illúxit lumen pietátis, cujus memória a generatióne in generatióne permanet.

3 In matutínis Leopóldus * meditátus est Deum factórem suum, sciens, quod quaerénti regnum Dei réliqua famulántur.

4 Benedictus es, Dómine, * in firmaménto caeli, qui pium Marchiónem ad caeléstis fastigii triúmphum elegísti.

5 Reges terrae, et Príncipes, * et omnes pópuli laudent Dóminum, qui Leopóldum constituit Austriae Patrónum.

Capit. Prov. 3, 13-15

Beátus homo, qui invenit sapiéntiam, et qui affluit prudéntia. Mélior est acquisitio ejus negotiatióne argénti, et auri primí et puríssimi fructus ejus. Pretiósior est cunctis ópibus, et ómnia, quae desiderántur, huic non valent comparári.

Hymnus

Quis sagax auri número talénta,
Quae pios vertit sapiens
in usus

Oratio

Intercessió nos, quaesumus, Dómine, beáti Severíni Abbátis commendet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocinio assequámur. Per Dóminum.

Die 15 Februarii

In Translatione S. Leopoldi

Confessoris, Marchionis
et Patroni Austriae

Duplex, majus

In I Vesperis

Antiphona 1

Dóminus confrégit *
in die belli inimicos
Leopóldi.

Psalmi ut in I Vesperis de
Communi Apost.

2 Leopóldus conféssus est * in consílio, et congregatióne ópera Dómini.

3 Dispérsit, dedit pauperibus, * justítia ejus manet in saeculum saeculi.

4 Collocávit Dóminus * Leopóldum cum principibus pópuli sui.

5 Vota réddidit * Leopóldus in conspéctu pópuli Austríaci.

Capit. Prov. 3, 13-15

Beátus homo, qui invenit sapiéntiam, et qui af-

fluit prudéntia. Mélior est acquisitio ejus negotiatióne argénti, et auri primí et puríssimi fructus ejus. Pretiósior est cunctis ópibus, et ómnia, quae desiderántur, huic non valent comparári.

Hymnus

Quis sagax auri número talénta,

Quae pios vertit sapiens
in usus

Quasque Sanctorum veteres refecit,

Struxit et aedes.

Hinc, memor voti veteris, Maríae

Virgini sumptu nimium profuso

Claustroneobúrgi célebres ubique

Condidit aedes.

Signa patravit numero stupenda,

Vinctus implorat serie malorum

Sat diu notum sibi Marchionem

Astra tenentem.

Sit salus illi, decus atque virtus,

Qui super caeli solio coruscans

Totius mundi seriem gubernat

Trinus et unus.

Amen.

12. **V.** Magna est glória ejus in salutári tuo. **R.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Magnif. Ant. Gloriósus * apparuísti inter príncipes Austriae, sancte Leopólde, ídeo diadéma suscepísti de manu Dómini, ora pro nobis ad Deum, qui te elégit.

In II Vesperis

Ad Magnif. Ant. Austria laetáre, * vere felix régio, quae summis collocátum Principibus laudas Leopóldum Marchiónem píssimum.

Oratio

Deus, qui sanctum Leopóldum, cujus Translationém ánnua celebritáte recólimus, ex principátu et curis saeculi hujus, immaculátum ad regnum caeléste traduxisti: concéde propítius; tua cleméntia ita nos per haec temporália dirigi, ut aetérnae vitae consórtes effíci mereámur. Per Dóminum.

Et post Commemorationem Feriae in Quadr. fit Com. Ss. Faustini et Jovitae Mm.:

Ant. Istórum est enim regnum caelórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad praemia

regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Laetámini in Dómino et exsultáte, justi. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Faustíni et Jovitae solemnitate laetificas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dóminum.

Completorium de Feria.

Ad Matutinum

Invit. Adorémus Christum Regem Confessórum, * Qui sua inscrutábili cleméntia pium coronávit Leopóldum. **Ps. 94** Veníte, exsultémus.

Hymnus

O virum cunctos supereminéntem!
Caelitum summos inhians favóres
Vincis occúltos tibi blandiéntis
Daemonis astus.

Máximam tempens húmilis coronam
Caesaris, soli súperum Patrénti

Te sacras, cura melióre flagrans
Péctore toto.

Homília sancti Bedae Venerábilis Presbýteri

Comment. in Luc.

Homo nóbilis ille est, cui caecus supra clamábat: Fili David, miserére mei. Longínqua régio Ecclésia est ex géntibus, de qua eidem hómini nóbili, qui lóquitur: Ego autem constitútus sum Rex ab eo, dicitur a Patre: Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, et possessioném tuam términos terrae. Quae vidélicet heréditas ac posséssio bifária ratióne régio longínqua vocátur: vel quia a fínibus terrae clamat ad Dóminum, vel quia longe est a peccatóribus salus. Et cum Deus ubique sit praesens, longe tamen ab eórum sensu, qui idóla colunt, Deus verus abest.

R. Euge, serve bone, quia in módico fuísti fidelis: * Eris potestátem habens super decem civitates. **V.** Dómine, mna tua decem mnas acquisívit: et ait illi. Eris.

Lectio viii

Vocátis autem decem servis suis. Denárius numerus ad legem pértinet propter Decalogum. Vocat itaque paterfamí-

lias decem servos, quia éligit discípulos per líteram legis imbútus. Dat illis decem mnas, quia legis dicta spirituáliter intelligénda revélat. Post passioném quippe resurrectionémque suam apéruit illis sensum, ut intellexerent scriptúras. Mina namque, quam Graeci mnam vocant, centum drachmis appénditur: et omnis scriptúrae sermo, quia vitae caeléstis perfectiónem súggerit, quasi númeri centenárii póndere fulgescit.

R. Gloriósus apparuísti inter Príncipes Austriae, sancte Leopólde, ídeo diadéma suscepísti de manu Dómini: * Ora pro nobis ad Deum, qui te talem elégit. **V.** Constituit Leopóldum Dóminus príncipem et patrónum Austriae. **Ora.** Glória Patri. **Ora.**

In Quadragesima IX Lectio de Homilia Feriae; alias Pro. Ss. Faustino et Jovita Mm.:

Lectio ix

Faustinus et Jovita fratres, nóbiles Brixíani, in multis Itáliae úrbibus, quo vincti saeviente Trajáni persecutióne ducebántur, acerbíssima supplícia perpéssi, fortes in

Lectio vi

Non longe post canonizationem sedes Apostolica solennem translationem reliquiarum pii Marchionis indulsit, et indulgentiis populum ad hanc solemnitatem invitavit. Iacobus Praepositus Claustroneoburgensis hanc festivitatem vicinis dioecesis indicavit, ast Maximilianus primus Imperator eam tamdiu differendam mandavit, usque dum ipsemet translationi interesse posset. Anno dein millésimo quingentésimo sexto, Februarii die décima quinta, Leonárdus Archiepiscopus Salisburgensis, assistentibus Episcopis et viginti septem Praelatis, ossa sancti Leopoldi e túmulo sublevavit, et honorificentius super Altáre collocavit. Maximilianus Imperator processiónem solennem comitatus est hábitu, et pileo Archidúcis ornátus, quem secúti sunt Dux Juliacensis, Nóbiles, Clerus et populus infinitus, laudantes Deum, qui glorificavit pi-um Marchionem. Július secundus Pontifex Máximus hanc translationem quotánnis décima quinta

Februárii recolendam instituit.

R. Consummátus in brevi explévit témpora multa: Plácita enim erat Deo ánima illius. **V.** Propter hoc properávit educere illum de médio iniquitátum. Plácita. Glória Patri. Plácita.

In III Nocturno

Ant. Nec dolum linguae, nec oppróbrium contra próximos egit, quia eos amóre Dei sicut se ipsum diléxit.

Ant. Ut cíbhanum pósuit odiéntes Leopóldum Dóminus, sed ei benedictiónis, et multórum bonórum tribuit decus.

Ant. Haec est generatio quaerens Deum, ex qua beátus Leopóldus innocens mánibus et mundo corde progréditur.

V. Lex Dei ejus in corde ipsíus. **R.** Et non supplantábuntur gressus ejus.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 12-26

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam nóbilis abiit in regiónem longínquam accipere sibi regnum, et revérti. Et reliqua.

Quin sciens artis pópulo feróci
Praedicas Christum probitáte mórum,
Quae Dei, non quae tua
sunt, tenáci
Péctore volvens.

Sic sibi laudis nihilum
peróptans,
Bis truces Hunnos réppulit
coáctus,

Atque sic fretus pietáte,
multos
Súbdidit hostes.

Sit salus illi, decus atque
virtus,
Qui super caeli sólio córúscans

Totius mundi sériem gubernat
Trinus et unus.

Amen.

In I Nocturno

Ant. Beátus Leopóldus ab infántia sua viam justitiae in lege Dei scrutátus, iter impiórum non ámbulans, in timóre illi servívit.

Psalmi trium Nocturnorum de Comuni Conf. non Pont.

Ant. Eruditus terréna Leopóldus judicávit, quia Dómino servívit in timóre, exsultans ei, qui summa majéstas est, cum tremóre.

Ant. Millia pópuli multa

non tímuit, quia Dóminum sui córporis custódem et pátriae defensórem propítium hábit.

V. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. **R.** Stolam glóriae induit eum.

De libro Ecclesiastici

Lectio i Cap. 31, 8-11

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perfectus est, erit illi glória aetérna: qui pótuit transgredi, et non est transgressus: fácere mala, et non fecit: ideo stabilita sunt bona illius in Dómino, et eleemósynas illius enarrábit omnis Ecclesia Sanctórum.

R. Exsultáte in Rege vestro, o fidéles ánimae, qui ab aetérno nobis fidum praedestinávit advocátum Leopóldum inclytum. Qui talis est pro nobis in caelo, qualis ab ómnibus in terra est cognominátus. **V.** Pius méruiť solótenus praedicári, qui nunc ferventíssimus interpellátor nequit dubitári. Qui,

Lectio ii

Cap. 32, 18-20; 28; 33, 1-3

Qui timet Dóminum, excipiet doctrinam ejus, et qui vigilaverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quaerit legem, replébitur ab ea: et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judiciú justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis; et qui confidit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occurrunt mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandata et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

R. Multum valet deprecátio justí assídua apud Dóminum. **O**rémus ergo omnes, ut per preces Leopóldi véniam obtineámus et grátiam. **V.** Constituit eum dóminum domus suae, et principem omnis possessionis suae. **O**rémus.

Lectio iii Cap. 34, 14-20

Spíritus timéntium Deum quaeritur, et in respéctu illius benedicétur. Spes

enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit: quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem respicit et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, prófector poténtiae, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offénsionis et adiutorium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem et vitam et benedictiónem.

R. Quamvis forma clarus extra apparuit, intus tamen grátior pietáte fuit. **D**otátus stola prima supervestíri cúpiens secúnda. **V.** Stabílita sunt bona illius in Dómino, et elemósynas illius enarrávit omnis Ecclésia. **S**anctorum. **D**otátus. **G**loria Patri. **D**otátus.

In II Nocturno

Ant. Mirificávit Dóminus Leopóldum, et exaudivit eum in cubilibus ad se clamántem.

Ant. Odívit iniquitátem operántes, scélera abominándo, cum dilectiõne proximórum.

Ant. In univérsa terra admirábile est nomen Dómini; qui Leopóldum pietáte plenum, glória et principátus honóre coronávit.

V. Os justí meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judícium.

Lectio iv

Sancti Leopóldi corpus ad Claustrum Neobúrgi cónditum, innúmeris coepit clarére miraculis, quibus Deus tanti viri sanctitátem volúit manifestam. Namque ad ejus invocatióem mórtuí suscitáti, caeci illumináti, surdi audítum, muti loquélam, claudi gressum, captívi libertátem, váriis morbis opprésí sanitátem sunt consecúti. Hinc conflúxit permúltus pópulus ad ejus sepúlcrum, praecipue in anniversário, et cum candélis, et áliis veneratiónis signis, qua Beátum eum habébant.

R. Dispérsit, dedit pauperibus: **J**ustítia ejus manet in saeculum saeculi. **V.** Beátus, qui intélligit super egénum et páuperem. **J**ustítia.

Lectio v

Rudólphus quartus Archidux Austriae, pó-

puli sui votis indúctus, instántiam pro canonizatióne pii Marchiónis apud Summum Pontíficem fecit, qui étiam inquisitionem in vitam et miracula Leopóldi plúribus Cardinálibus commísit. Inquisitione duránte Innocéntius sextus Póntifex Máximus et Rudólphus quartus extrémum diem egérunt, et inquisitio demandata infécta remánsit, usque dum Fridericus quartus Imperátor, et ejus conjux Eleonóra, Mathías Hungariae Rex, Udalricus Episcopus Pataviénsis, ac Nóbiles et incolae totius Austriae pro reassumptiõne inquisitionis súpplices facti sunt. Anno deinde millésimo quadringentésimo octogésimo quinto Innocéntius octávus, claríssimis sanctimóniae documentis rite compértis, Leopóldum Sanctorum catálogo adscrípsit.

R. Invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiae, et praepósui illam regnis et sédibus. **E**t divítias nihil esse duxi in comparatiõne illius. **V.** Mélior est enim sapiéntia cunctis ópibus pretiosíssimis. **E**t divítias nihil.